

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278081872/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

ANDET KAPITEL

ERIK OG ELLEN dukkede frem i Vejskåret i Byens Bakke.

Ørkenen grændede som et Dyreskind slynget rundt omkring de grønne Brinker. Himlen sitrede disblå derude.

„Skulde man ikke tro, vi var i August?“ Ellen løsnede, forpustet i det dybe Sand, Kåben, „tænk, at det er samme Ø som for to Døgn siden!“

De vendte sig og så tilbage over Køret. Solgrønt lå det dernede, som et Bøgeblad, med Dammens lille Dugdråbe, mellem de langstrakte, tungt bøigede Banker. Vejstriben slyngede sig, hvid og tom, op mellem Plantagens fjærne Bjærgfyrtøppe. De hvide Klithøje flimrede som Sølv, og Havets Blå skinnede dybt ovre i Bakkerækkens Dakløft.

„Her er stille,“ sagde Ellen og drog Vejret, „som dybt, dybt inde i Fastlandet — eller — som i Bunden af en Blomsterkalk, se selv, Strået rører sig ikke,“ hun holdt et lille Hjærtégræs op mod den blå Himmel.

Erik Lange nikkede træt. „Men den Ro er dyrekøbt. Hvor længe tør vi nyde den?“

„Ja, stakkels Ven,“ hun strøg ømt den store, hvide Hånd over hans Pande, „du har også haft en drøj Tur i de tre Døgn.“

„Å — om det endda måtte endes som Stormen —“ nikkede han, ind mod Byen, „men — Kaptejnen — om også det andet Ben går — —“

„Det gør det ikke, Ven, han har lidt nok, og du kom jo til i så god Tid.“